

‘Uiteindelijk is het publiek beste recensent’ Hij is, ondanks zijn 75 levensjaren, nog altijd druk met van alles en nog wat. John van Boekel is vooral op-en-top Ossenaar.

Gasthoofdredacteur

door **Mari van Rossem OSS** – De ingelijste posters vertellen hier, in zijn werkkamer, als kleurrijke stillevens het verhaal van de John van Boekel zoals het gros van Oss hem kent. Musical- aankondigingen, een ere-titel bij de hockeyclub, cartoonachtige bedankjes voor bewezen diensten op tal van terreinen, carnavaleske prinsenkiekjes en niet te vergeten de koninklijke onderscheiding: ridder John. Een indrukwekkend gezicht is het. Als je alles bij elkaar optelt, rijst de vraag: was er nog tijd voor gezin en werk? Een kwestie van goed en nauwkeurig plannen, luidt het antwoord.

Hier zit een ras-Ossenaar die, zo vult hij in alle eerlijkheid aan, de eerste tien maanden van zijn 75 levensjaren in Boxmeer doorbracht. Toen zijn vader op last van de Duitse bezetter zijn naaimachinehandel sloot, verhuisde het gezin naar Oss. Pa ging er als gemeentebode voor onder anderen burgemeester Louis de Bourbon werken. Ook zoon John zou uiteindelijk als gemeenteambtenaar werkzaam zijn. Slechts tijdelijk. Want nadat hij afzwaaide uit de militaire dienst startte de Ossenaar zijn eigen assurantiekantoor om later volledig de overstap naar de reisbranche te maken. De levensgrote, handgezaagde wereldkaart achter zijn bureaustoel is dé stille getuige van dat specifieke deel van zijn werkzame leven als handelaar in reizen. Tot zover de voor buitenstaanders wat minder bekende kanten van John van Boekel. Want wie zijn naam noemt, denkt in één adem hardop aan ‘Ruig & Rooms’, ‘Crime City’ en nog twee handen vol Osse musicaltitels. Maar John, zo blijkt als hij in zijn terugblik gaat naar de tijd vóór ‘Oss 600 jaar stad’, liet veel meer uit zijn pen (lees: tekstverwerker) vloeien.

Jaarlijks een carnavalsmeezinger voor De Houtklappers, mini-musicals bij pronkzittingen, feestgidsen, ja, zelfs het script voor een lokale Sint-serie ontsproot uit zijn brein. En dat alles onder het vrijwilligersmotto ‘liefdewerk, oud papier’.

„Ik denk dat ik die drang om te schrijven op de een of andere wijze toch in de genen meekreeg: opa Boeijen uit Berghem, van moederskant dus, schreef in zijn tijd streekverhalen op de achterkant van kalenders en mijn vader maakte massaal communieprentjes op rijm. Dat ik zelf uiteindelijk niet het gymnasium op het TBL wist af te ronden, maar bij de fraters op Sint-Jan mijn mulo-diploma haalde, had óók met dat creatieve te doen. Ik was veel op cultureel gebied actief - onder meer bij de rederijderskamer op school en speelde in 3 gym in ‘De klucht van de gehangene’ diezelfde gehangene. Al met al had ik weinig tijd vóór en zin in dat schoolse van het TBL. Maar ja, die houding was niet vol te houden.”

John bewaart louter positieve herinneringen aan zijn schrijverij.

„Natuurlijk krijg je kritiek, moet je schaven, schrappen en wordt je tekst pas écht mooi, gaat die pas écht leven door de inbreng van de regisseur, de spelers en door de toevoeging van licht en geluid. Ik ben ook wel zo verstandig om te snappen dat professionals beter weten hoe ze mijn woorden op de Bühne moeten brengen dan ik vanachter mijn tekstverwerker.

Uiteindelijk vind ik de kritiek van de kijker het belangrijkste: publiek is je beste recensent. Als je me nu vraagt om zelf als kritisch kijker mijn oeuvre te beschouwen, dan denk ik dat ik ‘Crime City’ anders geschreven zou hebben.

Achteraf was het leggen van de link tussen de jaren zestig en het criminele verleden van Oss niet het meest gelukkig en geslaagd.”

Al met al kwam na Johns *eersteling* ‘Ruig en Rooms’ de lokale musicalhouse pas echt op gang: de Stichting Oss Cultureel zag het licht, regionaal talent kwam snel en vrij massaal bovendien, lokale bedrijven wilden graag investeren en voor respectievelijk musicals en promconcerten stroomden Lievekamp en FC Ossstadion keer op keer vol. „Met name de muzikale inbreng van de veel te vroeg overleden Joop Stokkermans tilde ons allemaal naar een hoger niveau. Joop was het ook die zich in positieve zin verwonderde over het enorme vocale talent uit Oss en de regio. Natuurlijk is Vajèn daarvan een prachtig voorbeeld; als een van de eersten uit onze talentenklas, die we in 2008 zijn begonnen, brak ze landelijk door. Inderdaad, Vajèn is een mooi uithangbord voor onze stichting maar veel meer is ze gewoon een hartstikke leuke meid, eerlijk en oprecht, die echt wel weet wat ze wil en wat niet. En da’s een absolute voorwaarde om het te maken in het wereldje.”

Inmiddels oriënteert de stichting zich breder en breder, weet John.

Samenwerking is gevonden met het Regionaal Symfonie Orkest.

Ook met Fontys Hogeschool en Het Hooghuis is er een innige band opgebouwd en wat nu nog talentenklas heet, verandert op korte termijn officieel in Brabant Talent. „Ik voel me heel erg bij Oss betrokken. En ja, het klopt wel als je stelt: kom je aan Oss, dan kom je aan John van Boekel. Daarvoor is deze levendige gemeenschap me te dierbaar.”

“

Die drang om te schrijven kreeg ik op de een of andere wijze toch in de genen mee

John van Boekel

“

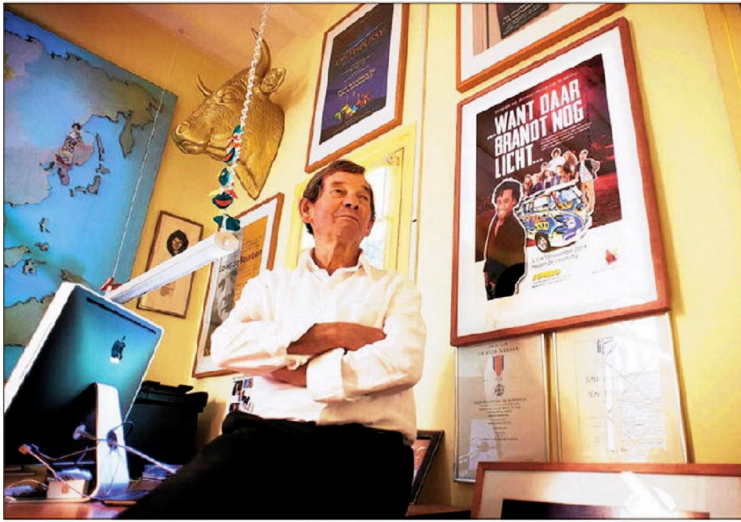
Ik had weinig tijd vóór en zin ín dat schoolse, maar die houding was niet vol te houden

John van Boekel

“

De inbreng van de te vroeg overleden Joop Stokkermans tilde ons allen naar een hoger niveau

John van Boekel

De ingelijste posters aan de muren van zijn thuishkantoor vertellen het verhaal van het schrijversbestaan van John van Boekel. foto Van Assendelft

Powered by TECNAVIA

Copyright (c)2014 Brabants Dagblad 30/08/2014

OVER JOHN VAN BOEKEL

'Ik ken John, geloof het of niet, al vanuit de jaren dat ik zélf nog bij Rapidity hockeyde. Na m'n juniorentijd kwam ik, een stukje jonger dan de rest, in Johns team terecht. Waar ik na afloop snel naar mijn lief wilde, dachten John en zijn mannen meer aan de derde helft.

Decennia later ben ik John weer gaan spreken in zijn hoedanigheid als vooraanstaand centrumondernemer en was ik bij alle premières van musicals die hij schreef. Met name de laatste tijd heb ik John meegemaakt als uiterst betrokken meedenker bij de hervormingsplannen op het gebied van kunst en cultuur, een man met een heel eigen visie. Hij is in mijn ogen dé promotor van Oss en helemaal wars van negativiteit.' Jan van Loon, wethouder

'Als manager van de talentenklas is John onnavolgbaar. Als wij met soms best wilde plannen bij hem komen, is the sky the limit. John is niet de man die direct 'nee' roept, maar wikt en weegt en zaken vervolgens meestal voor elkaar krijgt. Daarbij komt dat John prettig in de omgang is en geen duizendmaal miljoenpoot is.'

Stanley Stokkermans, dirigent

'Het woord dat me als eerste te binnen schiet is 'multitalent'. Hij heeft de gave van het woord en van het schrift. Bovendien is John een bekende Ossenaar met veel ingangen die, vanwege zijn enorme netwerk, makkelijker dan wie ook een voetje tussen de deur krijgt.

John is, zolang ik hem ken, iemand die altijd voor de troepen wil uitlopen. Een eeuwig jonge John ook, die superactief is, al zal hij zo nu en dan, denk ik, wel wat sneller even thuis op de bank uitrusten.' Ardy van de Louw, producer

'Vooropgesteld: John is oud-stadsprins uit het jubileumjaar 2x11 en daarnaast onze tweede prefesser.

Dat zegt natuurlijk al een hele hoop over zijn betrokkenheid bij het Osse carnaval. Bij leven is hij inderdaad een legendarische figuur, een unieke man ook bij wie je altijd terecht kunt met je vragen en je wensen.'

Robert-Jan Steegman, SCVO